

Bilag 4.

Udvalgets spørgsmål til ministeren vedrørende forsikringsforhold.

Spørgsmål 8:

„Ved den foreslåede ændrede affattelse af § 66, stk. 1, 2. pkt., er der ikke foreslået nogen højere beløbsgrænse for den lovpligtige ansvarsforsikring for tingskade. Det oplyses i bemærkningerne, at dækningsområdet for den lovpligtige ansvarsforsikring for tingskade for tiden undersøges, og at man derfor ikke har villet foreslå denne ændret. Udvalget mener dog at måtte udbede sig en redegørelse for det ønskelige i allerede på nuværende tidspunkt at forhøje beløbsgrænsen på 120.000 kr., da denne kan forekomme ret lav (sammenstød med skinebusser eller rutebiler).“

Svar:

Medens beløbsgrænsen på 150.000 kr. for personskade som nævnt i bemærkningerne til lovforslaget ikke er blevet reguleret siden 1959, er der kun gået knap 5 år siden maksimumsbeløbet for tingskade ved lov nr. 198 af 8. juni 1966 blev fordoblet fra 60.000 kr. til 120.000 kr.

Størstedelen af skadeudgifterne til tingskader angår skader på andre motorkøretøjer, og den gennemsnitlige stigning siden 1966 i priserne på reparation af motorkøretøjer kan på grundlag af oplysninger fra monopoltilsynet højst antages at have været på 30-50 pct.

Der er ingen af de myndigheder, herunder domstolene og Assurandør-Societetet, som af justitsministeriet har været hørt angående forslaget, der har givet udtryk for, at der skulle være behov for også at forhøje grænsen for tingskader.

Hertil kommer, at det for tiden i et af justitsministeriet nedsat udvalg er under overvejelse, om dækningsområdet for den lovpligtige ansvarsforsikring bør indskrænkes for så vidt angår skader på gods, der transporteres med motorkøretøjer. Større skader af denne art vil måske mere hensigtsmæssigt kunne dækkes gennem en særlig transportforsikring, bl. a. fordi denne tillige sikrer mod skader ved læsning og tyveri. En

delbetænkning fra udvalget om dette spørgsmål vil formentlig foreligge i 1972.

Justitsministeriet har derfor ikke ment på indeværende tidspunkt at burde foreslå en forhøjelse af beløbsgrænsen på 120.000 kr.

Spørgsmål 9:

„Under I. behandlingen rejste en af ordførerne (Holmberg) spørgsmålet om, i hvilket omfang en skade skulle dækkes, når der ikke konkret forelå en fejl og heller ikke kunne antages at foreligge en fejl. Der henvises til en verserende sag som følge af et kørselsuheld, hvor en bybus påkørte et hus. Årsagen var, at chaufføren på grund af hjertelammelse var segnet død om ved rattet. Der ønskes en redegørelse for, om det er ønskeligt og muligt, at sådanne skader på en eller anden måde dækkes. Der henvises i denne forbindelse til den ordning, der er indført med hensyn til erstatningsansvar for ikke identificerede køretøjer.“

Svar:

a) Den verserende sag, der er indbragt for vestre landsret, angår efter det for justitsministeriet foreliggende en bybus i Kolding, som kørte ind i et hus og forvoldte skade for 35.000 kr., fordi chaufføren kort forinden — ramt af en hjertelammelse — var død ved rattet. Busselskabets ansvarsforsikringsselskab har ikke villet betale erstatning til husets ejer, fordi selskabet ikke mener, at der af busselskabet eller chaufføren er handlet på en måde, der kan medføre erstatningsansvar efter færdselslovens § 65. Husejeren har derefter anlagt erstatningssag mod busselskabet og ansvarsforsikringsselskabet.

b) Den tvungne motorkøretøjsforsikring er i lighed med ordningen i andre lande udformet som en ansvarsforsikring, således at forsikringen kun dækker skader, for hvilke ejeren eller brugeren er erstatningsansvarlig, jfr. færdselslovens § 66 og § 68.

Dette gælder også den dækning af skader forvoldt af ukendte eller uforsikrede motorkøretøjer m. v., der sker i medfør af ju-